

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΜΑΚΑΡΙΟΝ ΤΟΝ ΝΟΤΑΡΑΝ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ 13' Ἀπριλίου.

Ποίημα Ἄρως Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς
Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν θεῖον κήρυκα πατρῶων δογμάτων
καὶ τῆς Κορίνθου θεαυγῆ ἱεράρχην,
οσίων ὡς καλλώπισμα καὶ νέον πυρσὸν
φιλοκάλων μέλψομεν, τὸν τῆ κλήσει καὶ δόξῃ
ἀληθῶς Μακάριον, ἐκτενώς δυσωποῦντες
αὐτὸν ὑπὲρ στηριξέως ἡμῶν
ἐν θεμελίῳ ἀσειστώ τῆς πίστεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.

Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐδύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ
σοὺς γὰρ δούλους σφῆξεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

" Μακάριε, φιλοκάλους ἡμᾶς ἀνάδειξον. Χ. Μ. "

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μακάριε ὄντως ἀρχιερεῦ
Κορίνθου, ἰκέτας

καταξίωσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν
μακάριον τῆς δόξης ἀπολαύειν
ἐν οὐρανῶν τοῖς παμφώτοις σκηνώμασιν.

Ἀγίασον πάντας σαῖς προσευχαῖς,
Μακάριε ὄντως,
σοὶ προσφεύγοντας καὶ λαμπρῶς
ὑμνοῦντάς σε ὡς τοῦ φιλοκάλου
πνευματικῶν ἀρχηγέτην κινήματος.

Καλλίστων ἀγώνων πρὸς ἀρετῆς
τὴν κτήσιν ἰκέτας
σοὺς κατεύθυνον, θαυμαστὲ
Μακάριε, τοὺς ἀνευφημοῦντας
τὴν ἀκραιφνή σου καὶ ἄμεμπτον βίωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀγνή Θεοτόκε, τὸν σκοτασμὸν
ἡμῶν χαμαιζήλων
ἀποδίωξον σαῖς εὐχαῖς
παθῶν καὶ πρὸς φέγγος ἀπαθείας
σοὺς εὐλαβεῖς ὑμνηπόλους κατεύθυνον.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥαντισμῶ προσευχῶν σου
ῥύπον ἡμῶν κάθαρον
λογισμῶν ἀτάκτων, Κορίνθου
πάνσεπτον κόσμημα
φωσφόρων ἱεραρχῶν,
ὁ δάκρυσί σου λευκάνας
σῆς ψυχῆς ἱμάτιον,
ὄντως Μακάριε.

Ἰεράρχα Κορίνθου,
περικλεῆς βλάστημα
τῶν Τρικάλων καὶ πανωραῖον
Χίου ἐντρύφημα,
μὴ διαλίπης Χριστὸν
ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων

ἀνυμνοῦν τὸν ὁσίου σου
θείου, Μακάριε.

Ἐφορῶν μὴ ἐλλίπτης
τοὺς εὐλαβῶς σπεύδοντας
προσκυνῆσαι τάφον σου θεῖον,
πάτερ Μακάριε,
ἐν Χίῳ, ἣν ἀκλινώς
ἐξ ὕψους θείας σου δόξης
ἐποπτεύεις πάντοτε,
θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρε νεφέλη,
χριστιανούς σκέπουσα
καθοδηγοῦσα πρὸς τριβύους
αἰωνιότητος,
Παρθένε, Μήτηρ Χριστοῦ
σεπταῖς λιταῖς Μακαρίου,
εὐθύνον τῶν δούλων σου
δρόμον πρὸς θέωσιν.

Μακάριε,
πρὸς οὐρανίους μακάρων ἡμᾶς σκηνώσεις
καθοδήγει τοὺς εὐλαβῶς σὴ χάριτι σπεύδοντας,
σεπτὸν ταπεινώσεως ἔκμαγεῖον.

Ἐπιβλεψον
ἐν εὐμενεῖα, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεῖα θερμῆ.

Αιγαίου φρουρέ, Κορίνθου θεῖε πρόεδρε,
δογμάτων ὀρθῶν ὑπέρμαχε καὶ πάνσεπτον
κέρας ταπεινώσεως,
τὸν Χριστὸν δυσώπει, Μακάριε,
ὑπὲρ ἡμῶν τιμώντων εὐλαβῶς
ψυχῆς φιλοκάλου σου τὸ εὐτονον.

Ῥδὴ δ΄. www.tezauruliturgic.ro

Τεράρχα Μακάριε,
ἀκτησίας μέλαθρον καὶ ἀνάκτορον
συμπαθείας πρὸς τοὺς κάμνοντας,
σκέπε ὀρθοδόξων δήμους πάντοτε.

Λυπηρῶν τὴν σκοτόμαιναν
τῶν καταφευγόντων τῇ ἀντιλήψει σου
διασκέδασον, Μακάριε,
ἀστραπαῖς ἐνθέρμων σου δεήσεων.

᾽Οδοδείκτης, Μακάριε,
πεφηνῶς ἀζύγων χοροῦ πρὸς θέωσιν,
δείξον δρόμον σωτηρίας μοι,
τῷ ἐκδεχομένῳ τὴν σὴν εὐνοίαν.

Θεοτοκίον.

Κοίμισόν μου χαμαιζήλα
πάθη, Θεοτόκε, θερμὴ ἀκέστορ μου,
καὶ πρὸς αἴνεσιν τοῦ Τόκου σου
ἔγειρόν με τάχος, μητροπάρθενε.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄσμασι τερπνοῖς
ἀνυμνοῦμέν σε, Μακάριε,
καὶ προστρέχομεν ἐν βίου τοῖς δεινοῖς
σαῖς λιταῖς πρὸς τὸν φιλεῦσπλαγχον Παντάνακτα.

Λάμπσον μοι τὸ φῶς
τῆς πρὸς πέλας ἀγαπήσεως,
συμπαθείας καὶ ἀγάπης φρυκτωρέ,
ιεράρχα παναοῖδιμε, Μακάριε.

᾽Ομβρισον ἡμῖν
ἕτερον χαρᾶς, Μακάριε,
καὶ τῶν θλίψεων διάλυσον ἡμῶν
ῥύπον ρεῖθροισ ῥυπτικοῖς σῶν παρακλήσεων.

Θεοτοκίον.

Υμνοὶς μελιχοῖς
καταστέφομέν σε πάντοτε
οἱ προσφεύγοντες τῇ σῇ ἐπισκοπῇ
ἐν ἀνάγκαις, ἀγαθῇ Θεογεννήτρια.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Συνέσεως, ἀκτησίας, νήψεως,
ταπεινώσεως, εὐχῆς καὶ νηστείας
κανῶν σὺν σῶ συγγενεῖ Γερασίμῳ,
Κεφαλληνίᾳ τῷ εὐχεῖ, ἀνάδειξον,
Μακάριε, σοὺς ὑμνητὰς
ἄρετῶν ὁμοζήλους τῶν θείων σου.

Ἡγίαςας ῥεῖθροις τῶν ἰδρώτων σου
Ῥδραν, Πάτμον, Ἰκαρίαν καὶ Χίον
καὶ τὴν Λειψῶ καὶ τὴν Σάμον, θεόφρον
ἀρχιερεῦ τῆς Κορίνθου, Μακάριε,
ὁ δαψιλῶς ἀγιασμοῦ
καταπέμπων ἡμῖν ὄμβρον ἄνωθεν.

Μνημόνευε τῶν πιστῶς, Μακάριε,
ἀνυμνούντων σε σὺν Νήφωνι θείῳ,
Ἀγιορείτῃ σοφῷ, Νικοδήμῳ,
Ἀθανασίῳ, τῆς Πάρου βλαστήματι,
καὶ Νικηφόρῳ, τιμαλφῶν
εὐσεβείας μαργάρων, θειότατε.

Θεοτοκίον.

Ἀγλαῖσμα Ἐκκλησίας πάνσεπτον
καὶ ὠράϊσμα πιστῶν, Θεοτόκε,
τῶν ἐν ταῖς θλίψεσι παραμυθία
καὶ τῶν ἐν νόσοις ταχίστη ἰάτειρα,
τοῦ Μακαρίου προσευχαῖς
τοῦ ὁσίου, σοὺς δούλους περισκεπε.

Μακάριε,
πρὸς οὐρανίους μακάρων ἡμᾶς σκηνώσεις
καθοδήγει τοὺς εὐλαβῶς σῇ χάριτι σπεύδοντας,
σεπτὸν ταπεινώσεως ἔκμαγεῖον.

Ἀχραντε,

ἢ διὰ λόγον τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησάν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸν θεοπροβλήτον ὄντως Μακάριον,
ἀρχιερέα Κορίνθου τιμήσωμεν
καὶ τὰς πρεσβεΐας αὐτοῦ ἐκζητήσωμεν
πρὸς τὸν εὐλίατον Κτίστην καὶ Κύριον,
ἵνα θεώσεως ἅπαντες τύχωμεν.

Προκείμενον. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχος. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ι' 9 -16).

Εἶπεν ὁ Κύριος Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ,
σωθήσεται...

Ὅρα εἰς τὴν Λειτουργίαν τῆς ΠΓ' Νοεμβρίου.

Λόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβεΐαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ
πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἱεράρχα ὄσιε,
κανῶν πατρῶων δογμάτων,
ἡσυχίας ἀγαλμα,
λύχνε ταπεινώσεως
θεοφώτιστε,
ἀρετῆς ἔκτυπον,
ἀκτησίας βάθρον,
καὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς πάσχοντας
καὶ χρεῖαν ἔχοντας

σέμνωμα, τὸ καὶ τὰ ἀρόσια
 ἡμῶν τῶν προστρεχόντων σοι
 τὰς δεήσεις καὶ πρὸς τὸν Κύριον
 καὶ Θεὸν τῶν ὄλων
 προσάγαγε αὐτάς, θεοειδὲς
 ἐγκρατευτὰ καὶ φιλόκαλε
 ἡσυχίας πρόβλε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Ἦδη ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σοῦ τὸν πάνσεπτον τάφον
 ἐν τῇ νήσῳ τῆς Χίου
 κατασπαζόμενοι
 καὶ θήκην σῶν τιμίων,
 Μακάριε, λειψάνων
 εὐλαβῶς προσπτυσσόμενοι
 ἀντλοῦμεν ἁγιασμὸν
 ὡς ἐκ πηγῆς ἀφθόνου.

Ἄγλαόμορφε πάτερ,
 μαθηταῖς σου ἀπαύστως
 ὁ ὑφηγούμενος,
 Μακάριε θεόφρον,
 Κορίνθου ἱεράρχα,
 μυστηρίων μετάληψιν
 ἀχράντων τὴν συνεχῆ,
 ἡμῶν προστάτης ἴσθι.

Νικηφόρον τὸν Χίον
 ἔχων συμπαραστάτην,
 τὸν Ἀθανάσιον,
 ἐκ χώρας Ἀρμενίας,
 Γρηγόριον, Νισύρου
 τὸν βλαστὸν καὶ τὸν Νήφωνα,
 Μακάριε, σὺν αὐτοῖς
 πιστοὺς κατεποπτεύεις.

Θεοτοκίον.

Ἄειπάρθενε Μητέρα,
 Μακαρίου πρεσβεΐαις

τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ
www.tezauriliturgic.ro

Κορίνθου ἱεράρχου
κινδύνων κατωδύνων,
πειρασμῶν καὶ στενώσεων
ῥῦσαι τοὺς σὲ ἀκλινῶς
ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Ἦδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Δύναμιν θεῖαν
λαβὼν θεόθεν ἰκέτας
τοὺς τιμίους σου στήριζε, πάτερ,
ἄκρας προστασίας,
Μακάριε, σὺ βάκτρῳ.

Ετοίμος ῥύστης
καὶ ταχινὸς ἀντιλήπτωρ,
τῶν προσφύγων σου πέλεις, τρισιμάκαρ,
κράζομεν, προϊίστορ,
Μακάριε, Κορίνθου.

Ισθὶ ἀκέστωρ
καὶ ἀρωγὸς καὶ συλλήπτωρ
τῶν θερμῶς ἐκζητούντων σὴν χάριν,
ἱεράρχα σῶφρον,
Μακάριε, καὶ πρᾶε.

Θεοτοκίον.

Ξενίας πάντας
δεσποτικῆς σοὺς οἰκέτας
ἐν τῇ ἄνω ἀξίωσον πόλει,
Κεχαριτωμένα,
Κυρία Θεοτόκε.

Ἦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Οὶ τῶν εὐσεβοφρόνων
δημοὶ τὸν σὸν τάφον
κατασπαζόμενοι τὸν χαριτόβρυτον
οὐκ ἀπολείψομεν, Μακάριε,
οὐκ ἀπολείψομεν, Μακάριε.

Νικήτορας ἐν μάχαις
καθ' ἡμέρας δεῖξον
κατ' ἀρχεκάκον, Μακάριε, δράκοντος,
τοὺς σὲ τιμώντας ὡς στῦλον στερόδον τῆς πίστεως.

Χαρᾶς ἀδιαλείπτου
καταξίωσόν με,
τὸν σὲ τιμώντα ἐκθύμως, Μακάριε,
Λειμωναρίου συντάκτην ὡς θεοφώτιστον.

Θεοτοκίον.

Μαρία, τοῦ Δεσπότη
Μήτηρ γλυκυτάτη,
τοῦ Μακαρίου ἐνθέρμοις ἐντεύξει
ῥῦσαι παθῶν κατωδύνων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ παρόντα **Μεγαλυνάρια.**

Ἄθωνος τὸ ὄρος καταλιπὼν
ᾤκησας τὴν Ἰδραν,
Ἰκαρίαν, Πάτμον, Λειψῶ,
Σάμον καὶ ἐν τέλει
τὴν μυροβόλον Χίον,
ἐν ἧ σοῦ προσκυνοῦμεν
τάφον, Μακάριε.

Ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν
ὡς ἱεροφάντων
ὀσιώτατος ἐκτενώς
πρέσβευε διδόναι
ἡμῖν τοῖς σὲ τιμῶσιν
ύγίειαν κατ' ἄμφω,
θεε Μακάριε.

Τὸν τῆς ἡσυχίας καθηγητὴν,
φίλον Νικοδήμου
Ἀθωνίτου, τοῦ παμφοῦς,
καὶ Ἀθανασίου
Παρίου καθηκόντως
τιμήσωμεν εὐτάκτους
ὑμνοῖς Μακάριον.

Χαίροις, πρὸς μαρτύριον τοῦ τῆς
Μάρκου, Πολυδώρου,
Δημητρίου τοῦ εὐσταλοῦς
καὶ τοῦ Θεοδώρου,
τὴν κλησιν Βυζαντίου
κατέχοντος, πατέρων
εὐχος, Μακάριε.

Χαίροις, ὠραιότης ἱεραρχῶν,
χαίροις, Γερασίου
τοῦ ὀσίου ὁ συγγενῆς,
χαίροις, δι' ἀγάπην
χρεώγραφα ὁ σχίσας
ὀφειλετῶν σου, πάτερ,
ὄντως Μακάριε.

Χαίροις, ὁ Διγαῖος ὀνομασθεὶς
ἱεράρχης, σῶφρον
ἀρχιθῦτα καὶ θεαυγὲς
ἄνερ, τῶν πατρῶων
δογμάτων στυλοβάτα,
Μακάριε, ὀσίω
νέων ὠράισμα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Ἰεράρχην Κορίνθου τὸν ἐνθεώτατον
καὶ καινιστὴν ἰδεώδους
μοναχικοῦ εὐλαβῶς
ἐπαινέσωμεν, πιστοί, σεπτὸν Μακάριον,
ὡς ταπεινώσεως φανόν,
ἀκτησίας φρουκτωρὸν

καὶ αὐγαὸν ἐπιπροσβείας
βοῶντες· φώτισον σκότη
τῶν καρδιῶν ἡμῶν πρεσβείαις σου.

**Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἔξις·
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.**

Δύχνε ἀκτησίας φωταυγές,
φάρε ταπεινώσεως θεῖε,
ὀρθῶν δογμάτων πυρσὲ
καὶ φανὲ χρηστότητος,
λαμπρὲ Μακάριε,
ἡσυχίας κεφάλαιον
καὶ νήψεως στήλη,
σκοτομήνην διώξον
ἐνύλων σχέσεων
πάντων τῶν πιστῶς σε τιμώντων,
ἵνα φωτισθῶμεν λιταῖς σου
πρὸς τὸν Φωτοδότην Παντοκράτορα.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τίς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

**Μακάρων χοροῖς συναριθμησον, ὄντως
Μακάριε, ἱκέτην σόν, Χαραλάμπη.**

Τ Ε Λ Ο Σ
Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω
Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν